

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U PULI – POLA
Kranjčevićeva 8, 52100 Pula-Pola

Poslovni broj: Pr-185/15-27

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Općinski sud u Puli-Pola po sucu toga suda Danieli Subotić Biondić, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužitelja DOBLANOVIĆ DONATA iz Bibići, Bibići 36, zastupanog po punomoćnici Loredani Štok, odvjetnici iz Pule, protiv tuženika ULJANIK BRODOGRADILIŠTE d.d. Pula, Flaciusova 1, radi povećanja rente, nakon glavne rasprave zaključene dana 07. prosinca 2018. godine u prisutnosti zamjenice punomoćnika tužitelja Tamare Malić Blažina, odvjetničke vježbenice iz Pule te presude objavljene dana 28. siječnja 2019. godine

presudio je

I Nalaže se tuženiku ULJANIK BRODOGRADILIŠTE d.d. Pula, Flaciusova 1, OIB: OIB:21764428190, da tužitelju Doblanović Donatu, OIB 95062056660, na ime manje isplaćene rente za razdoblje od 01.08.2015. do 31.10.2018. isplati ukupni iznos od 46.233,81 kuna zajedno sa zakonskom zateznom kamatom po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih za razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena tekućoj kako slijedi:

- na iznos od 1.163,51 kuna od 14.09.2015. godine do isplate,
- na iznos od 1.163,51 kuna od 14.10.2015. godine do isplate,
- na iznos od 1.163,51 kuna od 14.11.2015. godine do isplate,
- na iznos od 1.163,51 kuna od 14.12.2015. godine do isplate,
- na iznos od 1.163,51 kuna od 14.01.2016. godine do isplate,
- na iznos od 1.168,85 kuna od 14.02.2016. godine do isplate,
- na iznos od 1.168,85 kuna od 14.03.2016. godine do isplate,
- na iznos od 1.168,85 kuna od 14.04.2016. godine do isplate,
- na iznos od 1.168,85 kuna od 14.05.2016. godine do isplate,
- na iznos od 1.168,85 kuna od 14.06.2016. godine do isplate,
- na iznos od 1.168,85 kuna od 14.07.2016. godine do isplate,
- na iznos od 1.172,84 kuna od 14.08.2016. godine do isplate,
- na iznos od 1.172,84 kuna od 14.09.2016. godine do isplate,
- na iznos od 1.172,84 kuna od 14.10.2016. godine do isplate,
- na iznos od 1.172,84 kuna od 14.11.2016. godine do isplate,
- na iznos od 1.172,84 kuna od 14.12.2016. godine do isplate,
- na iznos od 1.172,84 kuna od 14.01.2017. godine do isplate,
- na iznos od 1.180,46 kuna od 14.02.2017. godine do isplate,
- na iznos od 1.180,46 kuna od 14.03.2017. godine do isplate,
- na iznos od 1.180,46 kuna od 14.04.2017. godine do isplate,
- na iznos od 1.180,46 kuna od 14.05.2017. godine do isplate,

-na iznos od 1.180,46 kuna od 14.06.2017. godine do isplate,
-na iznos od 1.180,46 kuna od 14.07.2017. godine do isplate,
-na iznos od 1.205,21 kuna od 14.08.2017. godine do isplate,
-na iznos od 1.205,21 kuna od 14.09.2017. godine do isplate,
-na iznos od 1.205,21 kuna od 14.10.2017. godine do isplate,
-na iznos od 1.205,21 kuna od 14.11.2017. godine do isplate,
-na iznos od 1.205,21 kuna od 14.12.2017. godine do isplate,
-na iznos od 1.205,21 kuna od 14.01.2018. godine do isplate,
-na iznos od 1.205,21 kuna od 14.02.2018. godine do isplate,
-na iznos od 1.205,21 kuna od 14.03.2018. godine do isplate,
-na iznos od 1.205,21 kuna od 14.04.2018. godine do isplate,
-na iznos od 1.205,21 kuna od 14.05.2018. godine do isplate,
-na iznos od 1.205,21 kuna od 14.06.2018. godine do isplate,
-na iznos od 1.205,21 kuna od 14.07.2018. godine do isplate,
-na iznos od 1.205,21 kuna od 14.08.2018. godine do isplate,
-na iznos od 1.205,21 kuna od 14.09.2018. godine do isplate,
-na iznos od 1.205,21 kuna od 14.10.2018. godine do isplate,
-na iznos od 1.205,21 kuna od 14.11.2018. godine do isplate, sve u roku od 8 dana.

II Nalaže se tuženiku da tužitelju naknadi parnični trošak u iznosu od 6.925,00 kuna u roku od 8 dana dok se s preostalim dijelom zahtjeva za naknadu parničnog troška tužitelj odbija.

III Odbija se tuženik za naknadom parničnog troška u cijelosti.

Obrazloženje

Tužitelj u tužbi navodi da je bio u radnom odnosu kod tuženika od 1970. na radnom mjestu brodomontera na kojem je 1976. doživio ozljedu na radu zbog posljedica kojih je otišao u invalidsku mirovinu. Tuženik da je tužitelju do kolovoza 2003. isplaćivao izgublenu zaradu u vidu razlike između plaće koju bi tužitelj dobivao da je ostao raditi na poslovima radnog mjesta brodomontera i invalidske mirovine a od rujna 2003. tuženik isplaćuje tužitelju rentu kao razliku između starosne mirovine koju bi tužitelj dobivao da nije bilo ozljede na radu i invalidske mirovine koju stvarno prima. U ovom trenutku iznos mjesečne rente iznosi 429,53 kuna. Neovisno o mjesečnoj renti koju tuženik tužitelju isplaćuje tužitelj da gubi na mirovini odnosno mirovinu koju prima zajedno s rentom da je manja od mirovina koju primaju njegovi radni kolege koji su sada u mirovini. Naime tužitelj prima invalidsku mirovinu od 2.871,63 kuna a kada se tom iznosu mirovine pribroji iznos mjesečne rente proizlazi da tužitelj mjesečno prima na ime mirovine i rente ukupno 3.301,16 kuna. Radne kolege tužitelja koji su sada u mirovini a čija su primanja kroz dugi niz godina služila kao komparacija za utvrđivanje visine izgubljene zarade tužitelja primaju mirovinu i to Benčić Romano iznos od 4.508,93 kuna te Šarić Božo iznos od 4.726,30 kuna što daje prosječnu mirovinu od 4.617,61 kuna. Kada se od iznosa mirovine komparanata oduzme mirovina tužitelja razlika između prosječne mirovine komparanata i mirovine tužitelja iznosi 1.745,98 kuna odnosno kada se još tužitelju na mirovinu doda iznos od 429,53 kuna na ime mjesečne rente proizlazi da tužitelj i dalje prima mirovinu manju za iznos od 1.316,45 kuna. Konačno uređenim tužbenim zahtjevom, podneskom od 06. prosinca 2018. (list 60-62 spisa), tužitelj predlaže da sud obežbe tuženika da tužitelju na ime manje isplaćene rente za razdoblje od 01.08.2015. do 31.10.2018. uplati iznos od 46.233,81 kuna sa zakonskom zateznom kamatom koja na svaki mjesečni iznos teče od dospijeca pa do isplate. Isto tako predlaže da se povećava iznos mjesečne rente koju tuženik isplaćuje tužitelju kao razliku u mirovini zbog posljedica

ozljede na radu od 09. listopada 1976. na način da se početi od 01.11.2018. nadalje utvrđuje nova mjesečna renta u iznosu od 1.650,00 kuna pa se nalaže tuženiku da počevši od 01.11.2018. dok za to budu postojali zakonski razlozi isplaćivati tužitelju mjesečnu rentu u iznosu od 1.650,00 kuna kako je to pobliže opisano u izreci.

Tuženik u odgovoru na tužbu osporava osnovanost i visinu tužbenog zahtjeva. Čini nespornim činjenicu da je tužitelj 1976. ozlijeđen na radu kod tuženika kao poslodavca te da je tuženik odgovoran za štetu koju tužitelj zbog toga trpi. Isto tako čini nespornim da tuženik tužitelju od 2003. isplaćuje mjesečnu rentu kao razliku između starosne mirovine koju bi tužitelj dobivao da nije doživio ozljedu na radu i invalidske mirovine koju stvarno prima a da ona sada iznosi 429,53 kuna. Navodi da tužitelj ne može s osnovom zahtijevati povećanje rente zbog razlike u mirovini koju prima u odnosu na mirovinu koju prima Benčić Romano i Šarić Božo ili bilo koji drugi komparant. Tužitelju je 15.01.2003. izračunata mirovina koja bi mu pripadala da nije bilo ozljede na radu a mirovina je izračunata po metodologiji HZMO-a i važećim propisima o mirovinskom osiguranju te su uračunate izgubljene zarade koje su mu isplaćivane do dana nastanka uvjeta za starosnu mirovinu. Razlika između stimulirane starosne mirovine i invalidske mirovine koju je primao čini naknadu štete – rentu koja je na dan 15.01.2003. obračunata u iznosu od 302,90 kuna. Predlaže odbiti tužbu i tužbeni zahtjev.

U dokaznom postupku izvršen je uvid u odluku Osnovnog suda udruženog rada u Rijeci od 29.06.1998. (list 4-5), u potvrdu i obavijesti (list 6-9), u obračun i dokumentaciju (list 14-18), provedeno je vještačenje po vještaku financijske struke Bojani Galinac (list 31-39), izvršen je uvid u dokumentaciju (list 40-45), proveden je dokaz saslušanjem vještaka Bojane Galinac (list 54), izvršen je uvid u spis HZMO-a koji prileži spisu.

Temeljem tako provednog dokaznog postupka sud tužbeni zahtjev nalazi **osnovanim**.

Iz nalaza i mišljenja stalnog sudskog vještaka financijske struke Bojane Galinac proizlazi (list 31-39 spisa) da je izvršen izračun izgubljene zarade tužitelja kao razlike pretpostavljene starosne mirovine koju bi ostvario da nije doživio ozljedu na radu i mirovine koju prima za razdoblje od 01.09.2003. do 31.12.2017. Iz dokumentacije koja prileži spisu da proizlazi da je tužitelj bi u radnom odnosu kod tuženika od 06.07.1968. do 24.02.1969. i od 08.08.1970. do 31.12.1998., da je kod tuženika obavljao poslove brodomontera za koje vrijeme mu se rad računao s povećanim trajanjem po principu 12/15. Nadalje da je 09.19.1976. tužitelj doživio povredu na radu kod tuženika uslijed čega je došlo do promjene radne sposobnosti, da je rješenjem HZMO-a od 15.07.1999. ostvario pravo na invalidsku mirovinu zbog profesionalne nesposobnosti za rad počevši od 01.01.1999. te da mu je rješenjem HZMO-a utvrđeno da je na dan 31.12.1998. ostvario 31 godinu, 4 mjeseca i 10 dana mirovinskog staža. Nadalje da je tuženik tužitelju kroz cijelo vrijeme isplaćivao rentu kao razliku između pretpostavljene plaće koju bi ostvario obavljajući poslove brodomontera i plaće koje je ostvario obavljajući druge poslove a od 01.09.2003. nadalje tuženik mu isplaćuje rentu kao razliku između pretpostavljene starosne mirovine i mirovine koju prima. Vještak navodi da kada se uzme u obzir datum rođenja tužitelja trajanje njegovog radnog staža i slično proizlazi da je tužitelj nastavno obavljao poslove brodomontera da mu se za cijelo razdoblje, dakle nakon 19.12.1979. mirovinski staž računao po beneficiji 12/15 tužitelj bi ostvario pravo na starosnu mirovinu dana 14.04.2002. kada bi ostvario 40 godina mirovinskog staža i navršio 52 godina života. U skladu s navedenim da je izračun pretpostavljene starosne mirovine koju bi tužitelj ostvario na dan 14.04.2002. pa je u Tabeli br. 1 izvršen izračun vrijednosnih bodova na način da su za razdoblje od 1970. do 1975. uzeti u obzir vrijednosni bodovi tužitelja pa od 1976. do 2001. uzet je u obzir prosjek vrijednosnih bodova komparanta Šarić Bože i Benčić Romana (vrijednosni bodovi su odnos ostvarene plaće i prosječno isplaćene plaće u RH). Najpovoljniji prosječni vrijednosni bodovi ostvareni

su u 19 uzastopnih godina u razdoblju od 1983. do 2001. te iznose 1,5742 (izračun u Tabeli br. 1 priloga nalaza). Aktualna vrijednost mirovine na dan 14.04.2002. iznosi 41,12 kuna, mirovinski staž iznosi 40 godina a mirovinski faktor iznosi 1,00 iz čega proizlazi starosna mirovina na dan 14.04.2002. što prema izračunu daje 2.589,24 kuna mjesečno, koja usklađena za daljnje razdoblje na dan 01.09.2003. iznosi 2.757,36 kuna. Napominje se da je mirovina uvećana za dodatak po stopi od 16,30% počev od 01.10.2007. u skladu s čl. 2. Zakona o dodatku na mirovinu (N.N.79/07). Slijedom navedenog da je tužitelj gubio na zaradi kao razlici između pretpostavljene starosne mirovine koju bi ostvario, mirovinu koju prima i isplaćene rente za razdoblje od 01.09.2003. do 31.12.2017. u ukupnom iznosu od 164.176,07 kuna kako je pojedinačno po mjesecima prikazano u Tabeli br. 2. stupac 6 priloga nalaza.

Tuženik je isticao primjedbe na nalaz i mišljenje vještaka navodeći da je vještak pogrešno izračunala starosnu mirovinu koju bi tužitelj ostvario na dan 14.04.2002. jer je za razdoblje od 1976. do 2001. uzela u obzir prosjek vrijednosnih bodova komparanata Šarić Bože i Benčić Romana odnosno da bi mirovinu trebalo izračunati po metodologiji HZMO-a i važećim propisima mirovinskog osiguranja. Napominje se da navedeni komparanti u razdoblju od 26 godina nisu bili komparanti za izračun izgubljene zarade.

Stoga je proveden dokaz usmenim saslušanjem vještaka Bojane Galinac koja u svom iskazu navodi što se tiče primjedbe tuženika da je izračun pretpostavljene mirovine tužitelja suprotno od onoga što navodi tuženik izvršen u skladu sa važećim propisima o mirovinskom osiguranju odnosno tada važećem ZOMO-u. Za napomenuti je da nije vršila usporedbu mirovina sa komparantima već kao što je navela u nalazu uzela je pretpostavljene plaće koje bi tužitelj ostvario od datuma štetnog događaja do godine koja prethodi datumu pretpostavljenog odlaska u mirovinu a koja pretpostavljena plaća je izračunata u visini prosječnih primanja komparanata i to Šarić Bože i Benčić Romana a koja primanja prileže sudskom spisu odnosno sudskom spisu prileže i mirovinski spisi za dotična dva komparanta. Naime nije se bavila s time da li su ti komparanti adekvatni i da li su radili na istom radnom mjestu kao i tužitelj jer je mislila osnovom na pribavljenu dokumentaciju od strane suda da to nije sporno. Na upit tuženika zbog čega je uopće vještak uzimala komparante jer to ne radi HZMO navodi da HZMO nema nikakvu metodologiju izračuna već zakonom propisane uvjete i to onog Zakona kojeg je navela, u skladu s time odredbama izračunala je pretpostavljene sve elemente obračuna mirovine u pogledu radnog staža, aktualne vrijednosne mirovine i drugo, u skladu s tim odredbama osim što je izračun s vrijednosnim bodovima izvršila stavljajući u odnos pretpostavljenu plaću koju bi tužitelj ostvario prosjekom primanja komparanata u odnosu na prosječnu plaću u RH kao što je to i obrazložila na stranici 2 nalaza. Za napomenuti je da HZMO vrši izračune konkretnih mirovina temeljem stvarnih plaća a ne pretpostavljenih plaća.

Sud nalaz i mišljenje vještaka Bojane Galinac prihvaća kao stručan i objektivan a vještakinja je u svom iskazu otklonila sve primjedbe istaknute po tuženiku na način da je dodatno pojasnila svoj pisani nalaz i mišljenje. Vještakinja je tako pojasnila a vezano za primjedbe tuženika da je izračun pretpostavljene mirovine tužitelja, suprotno od onoga što navodi tuženik, izvršen u skladu sa važećim propisima o mirovinskom osiguranju odnosno tada važećem Zakonu o mirovinskom osiguranju te da nije vršila usporedbu mirovina sa komparantima već kao što je navela u nalazu da je uzela pretpostavljene plaće koje bi tužitelj ostvario od datuma štetnog događaja do godine koja prethodi datumu pretpostavljenog odlaska u mirovinu a koja pretpostavljena plaća je izračunata u visini prosječnih primanja komparanata i to Šarić Bože i Benčić Romana.

Tuženik je i nadalje prigovarao nalazu vještaka financijske struke navodeći da tužitelj ne može tražiti povećanje rente, kako navodi i u odgovoru na tužbu, no ničim konkretnim ne

osporava sam izračun vještaka niti predlaže daljnje dokaze po tom osnovu, pa nalaz i mišljenje vještaka Bojane Galinac sud cijeni vjerodostojnim a vještakinja je nalaz sačinila u skladu s pravilima struke te ispravnim pravnim pristupom.

Dakle nije sporno da je tužitelj bio u radnom odnosu kod tuženika od 1970. na radnom mjestu brodomontera na kojem je 1976. doživio ozljedu na radu zbog posljedica kojih je otišao u invalidsku mirovinu. Isto tako nije sporno da je tužitelj 1976. ozlijeđen na radu kod tuženika kao poslodavca te da je tuženik odgovoran za štetu koju tužitelj zbog toga trpi. Nadalje nesporno je da tuženik tužitelju od 2003. isplaćuje mjesečnu rentu kao razliku između starosne mirovine koju bi tužitelj dobivao da nije doživio ozljedu na radu i invalidske mirovine koju stvarno prima u iznosu od 429,53 kuna.

Kraj navedenog, što sam tuženik čini nespornim, iako tuženik osporava i osnovanost tužbenog zahtjeva sud isto cijeni paušalnim, posebno iz razloga što tuženik na te okolnosti nije niti predlagao druge dokaze, a odgovornost tuženika je u konkretno situaciji objektivna i na njemu je teret dokazivanja takvog osporavanja.

Sporna je dakle samo visina tužbenog zahtjeva, konkretno pripada li tužitelju pravo na uvećanu rentu, odnosno da li je neovisno o mjesečnoj renti koju tuženik tužitelju isplaćuje njegova mirovina koju prima (s rentom) manja od mirovina koju primaju njegovi radni kolege koji su sada u mirovini, te koju mirovinu bi prema očekivanom tijeku stvari i tužitelj primao.

Naime sukladno odredbi čl. 1089. st. 1. i 3. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, dalje ZOO-a) oštećenik ima pravo kako na naknadu obične štete tako i na naknadu izmakle koristi, a pri visini izmakle koristi uzima se u obzir dobitak koji se mogao osnovano očekivati prema redovnom tijeku stvari ili prema posebnim okolnostima a čije je ostvarenje spriječeno štetnikovom radnjom ili propuštanjem. Kao što je navedeno tuženik nesporno mjesečno tužitelju isplaćuje određeni iznos na ime izgubljene zarade koju tužitelj trpi zbog ozljede na radu i to u vidu rente. Sukladno čl. 1096. ZOO-a sud može na zahtjev oštećenika za ubuduće povećati rentu, a može je na zahtjev štetnika sniziti ili ukinuti ako se znatnije promjene okolnosti koje je sud imao na umu pri donošenju prijašnje odluke.

Upravo je predmet tužbenog zahtjeva povećanje rente kao razlike između invalidske mirovine koju tužitelj prima i rente koju mu tuženik isplaćuje u odnosu na mirovinu koju bi tužitelj redovitim tijekom stvari ostvario da nije bilo štetnog događaja a koji iznosi su dospjeli u razdoblju od 01.08.2015. do 31.10.2018. Takav zahtjev je sud našao osnovanim u cijelosti sve sukladno naprijed citiranim odredbama čl. 1089. i 1096. ZOO-a obzirom je provedenim financijskim vještačenjem utvrđeno da tužitelj trpi štetu po osnovu izgubljene zarade u većem iznosu od onoga što mu tuženik nesporno isplaćuje.

Kao što je navedeno vještakinja je svoj nalaz i mišljenje sačinila stručno i objektivno tako da prigovori tuženika na nalaz ne dovode u pitanje vjerodostojnost istoga, dok su u preostalom dijelu prigovori tuženika pravno pitanje o čemu je sud iznio svoj stav odnosno utvrdio zahtjev tužitelja osnovanim.

Zbog svega navedenog valjalo je odlučiti kao u izreci.

Odluka o parničnom trošku temelji se na čl. 154. st. 1. Zakona o parničnom postupku pa je tužitelju zastupanom po punomoćniku odvjetniku priznat trošak i to za sastav tužbe 100 bodova (Tbr.8/1), za zastupanje na ročištu 26.10.2015. 50 bodova (Tbr.9/2), za zastupanje na ročištu 19.04.2016. 50 bodova (Tbr.9/2), za zastupanje na ročištu 07.11.2018. i 07.12.2018.

po 100 bodova (Tbr.9/1) te za pristup na ročištu za objavu 50, što sve uvećano za PDV iznosi 5.625,00 kuna. Tužitelju je nadalje priznat trošak provedenog vještačenja u iznosu od 1.300,00 kuna pa je tužitelju ukupno na ime parničnog troška priznat iznos od 6.925,00 kuna.

U Puli, 28. siječnja 2019. godine

S u d a c
Daniela Subotić Biondić, v.r.

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dopuštena je žalba nadležnom Županijskom sudu. Žalba se podnosi putem ovog suda, u tri primjerka, u roku od 8 dana od dana objave ove presude za stranku koja je bila uredno obaviještena, odnosno od dana primitka ovjerenog prijepisa presude za stranku koja nije bila uredno obaviještena o ročištu.

Dna:

- Tužitelju po pun.
- Tuženiku

